

Κεκλεισμένων των Θυρών

Μονόπρακτο

Πρόσωπα:



Γκαρσέν



Ινές



Εστέλ



Ο θαλαμηπόλος του ορόφου

Το έργο παίχτηκε για πρώτη φορά το Μάιο του 1944 στο Παρίσι, στο Théâtre du Vieux-Colombier.

Η παρούσα μετάφραση παίχτηκε για πρώτη φορά στις 14 Μαρτίου 2009 στη Θεσσαλονίκη, στο Θέατρο Τέχνης Ακτίς Αελίου.



*Σαλόιι στυλ Δεύτερησ Αυτοκρατορίας.
Ένας μπρούντζινοσ μπούστος πάνω στο τζάκι*

Γκαρσέν, μπαίνει και κοιτά γύρω του.

Εδώ είμαστε, λοιπόν.

Θαλαμηπόλοσ

Εδώ.

Γκαρσέν

Έτσι είναι...

Θαλαμηπόλοσ

Έτσι.

Γκαρσέν

Υ... υποθέτω πως με τον καιρό συνηθίζει κανείς τα έπιπλα.

Θαλαμηπόλοσ

Εξαρτάται από το άτομο.

Γκαρσέν

Ίδια είναι όλα τα δωμάτια;

Θαλαμηπόλοσ

Μα τι λέτε. Καταφθάνουν εδώ Κινέζοι, Ινδοί. Τι να την κάνουν την πολυθρόνα στυλ Δεύτερησ Αυτοκρατορίας;

Γκαρσέν

Κι εγώ, δηλαδή, τι θα την κάνω; Ξέρετε ποιοσ ήμουνα; Μπα! Δεν έχει καμιά σημασία. Άλλωστε, ζούσα πάντα ανάμεσα σε έπιπλα που δεν ήταν του γούστου μου και σε καταστά-

σεις κίβδηλες· και να πω ότι δε μ' άρεσε. Φανταστείτε μια κίβδηλη κατάσταση σε μια τραπεζαρία στυλ Λουδοβίκου-Φιλίππου.

Θαλαμηπόλος

Θα δείτε: σ' ένα σαλόνι Δεύτερης Αυτοκρατορίας, δεν είναι τόσο άσχημα.

Γκαρσέν

A, καλά! Καλά, καλά, καλά. *(Κοιτά γύρω του.)* Και όμως δεν το περίμενα. Θα ξέρετε βέβαια τι διηγούνται εκεί πέρα;

Θαλαμηπόλος

Για ποιο πράγμα;

Γκαρσέν

Μα... *(Κάνει μια χειρονομία αόριστη και πλατιά)* για όλα αυτά.

Θαλαμηπόλος

Πώς μπορείτε να πιστεύετε τέτοιες ανοησίες; Άνθρωποι που δεν πάτησαν ποτέ το πόδι τους εδώ. Γιατί, καταλαβαίνετε, αν είχαν έρθει...

Γκαρσέν

Ναι.

Γελούν και οι δύο.

Γκαρσέν, ξαναγίνεται απότομα σοβαρός.

Πού είναι οι σκόλοπες;

Θαλαμηπόλος

Οι ποιοι;

Γκαρσέν

Οι σκόλοπες, τα παλούκια, τα σεντούκια με καρφιά.

Θαλαμηπόλος

Θ' αστειεύεστε, βέβαια.

Γκαρσέν, τον κοιτά.

E, A, καλά. Όχι, δεν αστειεύομουν. *(Μικρή σιωπή. Κά-*

νει μερικά βήματα.) Χωρίς καθρέφτες, χωρίς παράθυρα, φυσικά. Τίποτε το εύθραυστο. (Βίαια) Και γιατί κράτησαν την οδοντόβουρτσά μου;

Θαλαμηπόλος

Το περίμενα. Να η στιγμή που επανέρχεται η ανθρώπινη αξιοπρέπεια. Είναι τρομερό.

Γκαρσέν, χτυπά οργισμένος το μπράτσο της πολυθρόνας

Παρακαλώ, να λείπουν οι οικειότητες. Έχω πλήρη επίγνωση της θέσης μου, αλλά δε θα ανεχθώ εσείς να...

Θαλαμηπόλος

Εντάξει. Ζητώ συγγνώμη. Όμως, ελάτε στη θέση μου. Όλοι οι πελάτες θέτουν το ίδιο ερώτημα, με την ίδια αγωνία: «Πού είναι τα παλούκια;» Εκείνη τη στιγμή, να είστε βέβαιος, δε σκέφτεται κανείς την καθαριότητα. Σε λίγο, μόλις τους καθησυχάσουμε, ξεφυτρώνει η οδοντόβουρτσα. Για όνομα του Θεού, μυαλό δεν έχετε; Πείτε μου, ειλικρινά, για ποιο λόγο θα βουρτσίζατε τα δόντια σας;

Γκαρσέν, ήρεμος

Ναι, βεβαίως, γιατί; (Κοιτά γύρω του.) Και γιατί θα κοιταζόμασταν στον καθρέφτη; Ενώ ο μπρούντζος, δεν το συζητάμε... Φαντάζομαι ότι θα υπάρχουν κάποιες στιγμές που θα κοιτώ με μάτια ορθάνοιχτα. Ορθάνοιχτα, έτσι; Ελάτε τώρα, δεν υπάρχουν μυστικά ανάμεσά μας· σας λέω ότι γνωρίζω ακριβώς ποια είναι η θέση μου. Θέλετε να σας διηγηθώ τι συμβαίνει; Κάποιος ασφυκτιά, βυθίζεται, πνίγεται, μόνο το βλέμμα του μένει έξω από το νερό, και τι βλέπει; Ένα φτηνό μπρούντζινο άγαλμα. Τι εφιάλτης! Καταλαβαίνω, σας έχουν απαγορεύσει να μου απαντήσετε, δεν επιμένω. Μα να θυμάστε πως δε με πιάνετε απροετοίμαστο, μην έρθετε να μου καυχηθείτε πως με αιφνιδιάσατε· βλέπω την κατάσταση κατά πρόσωπο. (Ξαναρχίζει το περπάτημα.) Άρα, χωρίς οδοντόβουρτσα. Και χωρίς κρεβάτι. Αφού δεν κοιμόμαστε ποτέ, έτσι δεν είναι;

Θαλαμηπόλος

Εννοείται!

Γκαρσέν

Εννοείται. *Γιατί* θα κοιμόμασταν; Ο ύπνος έρχεται πίσω από τα αυτιά. Νιώθουμε τα μάτια μας να κλείνουν, αλλά γιατί να κοιμηθούμε; Ξαπλώνουμε στον καναπέ και φστ... ο ύπνος πετάει μακριά. Πρέπει να τρίψουμε τα μάτια μας, να σηκωθούμε, και όλα ξαναρχίζουν.

Θαλαμηπόλος

Τι φαντασιόπληκτος που είστε!

Γκαρσέν

Σταματήστε. Δε θα βάλω τις φωνές, δε θα βογκήξω, αλλά θέλω να κοιτάζω την κατάσταση ευθέως. Δε θέλω να με χτυπήσει πισώπλατα, χωρίς να προλάβω να την αναγνωρίσω. Φαντασιόπληκτος; Δηλαδή, δε χρειαζόμαστε ούτε ύπνο; Αλήθεια, γιατί να κοιμόμαστε αφού δε νυστάζουμε; Τέλεια. Μια στιγμή... Μια στιγμή: τελικά, γιατί είναι επώδυνο; Γιατί θα πρέπει να είναι επώδυνο; Τώρα κατάλαβα: είναι ζωή χωρίς διακοπή.

Θαλαμηπόλος

Ποια διακοπή;

Γκαρσέν τον μιμείται.

Ποια διακοπή; (*Φιλύποπος*) Κοιτάξτε με. Δεν είχα καμιά αμφιβολία! Να τι εξηγεί τη χυδαία κι ανυπόφορη αδιακρισία στο βλέμμα σας. Μα βέβαια, είναι ατροφικά.

Θαλαμηπόλος

Για ποιο πράγμα μιλάτε;

Γκαρσέν

Για τα βλέφαρά σας. Εμείς ανοιγοκλείναμε τα βλέφαρα. Ριπή οφθαλμού το αποκαλούσαμε. Μια μικρή μαύρη αστραπή, μια αυλαία που ανοιγοκλείνει: η διακοπή πραγματοποιήθηκε. Το μάτι νοτίζει, ο κόσμος χάνεται. Δεν μπορείτε να διανοηθείτε πόσο ευφραντικό ήταν. Τέσσερεις χιλιάδες παύσεις σε μία

ώρα. Τέσσερεις χιλιάδες μικρές αποδράσεις. Και όταν λέω τέσσερεις χιλιάδες... Λοιπόν; Θα ζω χωρίς βλέφαρα; Μην προσποιείστε τον βλάκα. Χωρίς βλέφαρα, χωρίς ύπνο, είναι ένα και το αυτό. Δε θα ξανακοιμηθώ... Μα πώς θα τ' αντέξω; Γιατί δε θέλετε να καταλάβετε, κάντε μια προσπάθεια: είμαι δύσκολος άνθρωπος, βλέπετε, και... και βασανίζω συχνά τον εαυτό μου. Αλλά δε... δε γίνεται να με βασανίζω αδιάκοπα: εκεί πέρα υπήρχαν οι νύχτες, Κοιμόμουν. Είχα εύκολο ύπνο. Για αντιστάθμιση. Έκανα απλά όνειρα. Ήταν ένα λιβάδι... Ένα λιβάδι, αυτό ήταν όλο. Ονειρευόμουν ότι περπατούσα εκεί. Ξημέρωσε;

Θαλαμηπόλος

Δε βλέπετε; Οι λαμπτήρες είναι αναμμένοι.

Γκαρσέν

Διάβολε. Αυτό εδώ είναι η δική σας μέρα. Και έξω;

Θαλαμηπόλος κατάπληκτος

Έξω;

Γκαρσέν

Έξω! Από την άλλη μεριά αυτών εδώ των τοίχων;

Θαλαμηπόλος

Υπάρχει ένας διάδρομος.

Γκαρσέν

Και στην άκρη του διαδρόμου;

Θαλαμηπόλος

Υπάρχουν κι άλλα δωμάτια κι άλλοι διάδρομοι και σκάλες.

Γκαρσέν

Και μετά;

Θαλαμηπόλος

Αυτό είναι όλο.

Γκαρσέν

Οπωσδήποτε έχετε μια μέρα ρεπό. Πού πάτε;

Θαλαμηπόλος

Στου θείου μου. Είναι ο επικεφαλής των θαλαμηπόλων, στον τρίτο όροφο.

Γκαρσέν

Έπρεπε να το είχα μαντέψει. Πού είναι ο διακόπτης;

Θαλαμηπόλος

Δεν έχει διακόπτη.

Γκαρσέν

Δηλαδή; Δεν μπορούμε να σβήσουμε το φως;

Θαλαμηπόλος

Η διεύθυνση μπορεί να κάνει διακοπή ρεύματος. Αλλά δε θυμάμαι να το έκανε ποτέ σ' αυτόν τον όροφο. Έχουμε όσο ηλεκτρικό ρεύμα θέλουμε.

Γκαρσέν

Πολύ ωραία. Δηλαδή, πρέπει κανείς να ζει με ανοιχτά μάτια...

Θαλαμηπόλος , ειρωνικά

Να ζει...

Γκαρσέν

Δε θα με επικρίνετε και για θέματα λεξιλογίου. Τα μάτια ανοιχτά. Για πάντα. Άφθονο φως μέσα στα μάτια μου. Και μέσα στο κεφάλι μου. *(Παύση)* Κι αν πέταγα τον μπρούντζο πάνω στην ηλεκτρική λάμπα, θα την έσβηνε;

Θαλαμηπόλος

Είναι πολύ βαρύς.

Γκαρσέν, πιάνει τον μπρούντζο και προσπαθεί να τον σηκώσει.

Δίκιο έχετε. Είναι πολύ βαρύς. *(Μικρή σιωπή)*

Θαλαμηπόλος

Καλά, λοιπόν. Αν δε με χρειάζεστε άλλο, σας αφήνω.

Γκαρσέν, ξαφνιασμένος

Φεύγετε; Αντίο. *(Ο Θαλαμηπόλος φτάνει στην πόρτα.)*

Περιμένετε. (Ο Θαλαμηπόλος γυρίζει.) Κουδούνι είναι αυτό εκεί; (Ο Θαλαμηπόλος κάνει νόημα πως ναι). Αν σας καλώ όποτε σας χρειάζομαι, είσθε υποχρεωμένος να 'ρθείτε;

Θαλαμηπόλος

Θεωρητικά, ναι. Αλλά έχει τις στιγμές του. Ο μηχανισμός του αντιστέκεται.

Γκαρσέν, πηγαίνει στο κουδούνι και πατά το κουμπί.

Κουδούνισμα.

Μια χαρά δουλεύει!

Θαλαμηπόλος έκπληκτος. Πατάει και ο ίδιος.

Δουλεύει. Αλλά μη χαιρέστε. Δε θα κρατήσει πολύ. Λοιπόν, υπηρέτης σας.

Γκαρσέν, κάνει μια χειρονομία για να τον κρατήσει.

Θα...

Θαλαμηπόλος

Τι;

Γκαρσέν

Όχι, τίποτε. (Πάει στο τζάκι και πιάνει το χαρτοκόπτη.)

Αυτό τι είναι;

Θαλαμηπόλος

Αυτό που βλέπετε: χαρτοκόπτης.

Γκαρσέν

Υπάρχουν βιβλία, εδώ;

Θαλαμηπόλος

Όχι.

Γκαρσέν

Τότε σε τι χρησιμεύει; (Ο Θαλαμηπόλος σηκώνει τους ώμους.) Εντάξει. Μπορείτε να πηγαίνετε.

Ο Θαλαμηπόλος βγαίνει.

Ο Γκαρσέν, μόνος. Πάει στον μπρούντζο και τον αγγίζει απαλά. Κάθεται. Ξανασηκώνεται. Πάει στο κουδούνι και πιέζει το κουμπί. Το κουδούνι δεν χτυπά. Προσπαθεί δύο ή τρεις φορές. Αλλά μάταια. Τότε πάει στην πόρτα και προσπαθεί να την ανοίξει. Η πόρτα αντιστέκεται. Ο Γκαρσέν φωνάζει.

Γκαρσέν

Είναι κανείς εκεί;

Δεν παίρνει απάντηση. Γρονθοκοπεί ανελέητα την πόρτα, φωνάζοντας τον Θαλαμηπόλο. Ξαφνικά ησυχάζει και πάει να καθίσει. Εκείνη τη στιγμή η πόρτα ανοίγει και μπαίνει η Ινές. Την ακολουθεί ο Θαλαμηπόλος.

Θαλαμηπόλος, στον Γκαρσέν

Με καλέσατε;

Γκαρσέν, ετοιμάζεται να απαντήσει, αλλά βλέπει την Ινές.

Όχι.

Θαλαμηπόλος, γυρνά προς την Ινές.

Σαν στο σπίτι σας, κυρία. (Η Ινές σιωπά.) Αν θέλετε να με ρωτήσετε κάτι... (Η Ινές δεν μιλά.)

Θαλαμηπόλος, απογοητευμένος

Συνήθως οι πελάτες θέλουν να πληροφορηθούν... Δεν επιμένω. Εξάλλου, για την οδοντόβουρτσα, το κουδούνι και τον μπρούντζο από το χυτήριο του Μπαρμπεντιέν, ο κύριος είναι ενήμερος και μπορεί να σας πληροφορήσει εξίσου έγκυρα με μένα.

Βγαίνει. Σιωπή. Ο Γκαρσέν δεν κοιτά την Ινές. Η Ινές κοιτά γύρω της, μετά γυρίζει απότομα προς τον Γκαρσέν.

Ινές

Πού είναι η Φλοράνς; (Ο Γκαρσέν δεν απαντά.) Σας ρωτώ πού είναι η Φλοράνς;

Γκαρσέν

Πού θέλετε να ξέρω;

Ινές

Μόνο αυτό μπορέσατε να σκεφτείτε; Βασανιστήρια διά της απουσίας; Ε, λοιπόν, αποτύχατε. Η Φλοράνς ήταν μια μικρή ανόητη και δε μου λείπει καθόλου.

Γκαρσέν

Με συγχωρείτε: για ποιον με περνάτε;

Ινές

Εσάς; Μα για τον δήμιο, φυσικά.

Γκαρσέν, *ξαφνιάζεται και μετά βάζει τα γέλια.*

Πολύ διασκεδαστική η παρεξήγηση. Ο δήμιος, αλήθεια; Μπήκατε, με κοιτάξατε και σκεφτήκατε: να ο δήμιος. Τι εξωφρενικό! Ο θαλαμηπόλος είναι γελοίος, έπρεπε να μας είχε συστήσει. Ο δήμιος! Είμαι ο Ζοζέφ Γκαρσέν, δημοσιογράφος και διανοούμενος. Η αλήθεια είναι ότι είμαστε συγγάμοι. Είστε η κυρία...

Ινές, *απότομα*

Ινές Σερράνο. Δεσποινίς.

Γκαρσέν

Πολύ καλά. Τέλεια. Λοιπόν, ο πάγος έσπασε. Αλήθεια, βρίσκετε ότι μοιάζω με δήμιος; Και πώς αναγνωρίζει κανείς τους δημίους, αν επιτρέπετε;

Ινές

Έχουν φοβισμένο ύφος.

Γκαρσέν

Φοβισμένο; Πολύ αστείο. Και ποιον φοβούνται; Τα θύματά τους;

Ινές

Ελάτε τώρα! Ξέρω τι λέω. Έχω δει τον εαυτό μου στον καθρέφτη.

Γκαρσέν

Στον καθρέφτη; (*Κοιτά γύρω του.*) Είναι τρομερά ενο-

χλητικό: έχουν αφαιρέσει οτιδήποτε μοιάζει με καθρέφτη. (Παύση) Εν πάση περιπτώσει, μπορώ να σας διαβεβαιώσω ότι δε φοβάμαι. Έχω συνειδητοποιήσει πόσο σοβαρή είναι η κατάσταση, δεν την παίρνω ελαφρά. Αλλά δε φοβάμαι.

Ινές, *σηκώνει τους ώμους.*

Πρόβλημά σας. (Παύση) Πάτε καμιά φορά έξω για βόλτα;

Γκαρσέν

Η πόρτα είναι κλειδαμπαρωμένη.

Ινές

Δεν πάει να είναι.

Γκαρσέν

Καταλαβαίνω ότι η παρουσία μου σας ενοχλεί. Προσωπικά, θα προτιμούσα να είμαι μόνος: πρέπει να βάλω τη ζωή μου σε τάξη και χρειάζομαι αυτοσυγκέντρωση. Ωστόσο, είμαι βέβαιος πως μπορούμε να τα βρούμε οι δυο μας: δε μιλώ, κινούμαι ελάχιστα και κάνω πολύ λίγο θόρυβο. Μονάχα, αν μου επιτραπεί μια συμβουλή, οφείλουμε να διατηρήσουμε ανάμεσά μας μια τέλεια ευγένεια. Θα είναι η καλύτερη άμυνά μας.

Ινές

Δεν είμαι ευγενική.

Γκαρσέν

Τότε θα είμαι εγώ και για τους δυο μας.

Σιωπή. Ο Γκαρσέν κάθεται στον καναπέ. Η Ινές περπατά σε όλο το δωμάτιο.

Ινές, *τον κοιτά.*

Το στόμα σας.

Γκαρσέν, *βγαίνει από το ονειροπόλημά του.*

Τι είπατε;

Ινές

Μήπως θα μπορούσατε να σταματήσετε το στόμα σας; Γυρίζει σαν σβούρα κάτω από τη μύτη σας.

Γκαρσέν

Σας ζητώ συγγνώμη: δεν το είχα προσέξει.

Ινές

Να γιατί μ' εκνευρίζετε. *(Τικ του Γκαρσέν)* Να το πάλι! Λέτε πως είστε ευγενικός κι αφήνετε ελεύθερο το πρόσωπό σας. Δεν είστε μόνος και δεν έχετε δικαίωμα να μου επιβάλλετε το θέαμα του φόβου σας.

Γκαρσέν, σηκώνεται και κινείται προς το μέρος της.

Εσείς δηλαδή δε φοβάστε;

Ινές

Και γιατί να φοβάμαι; Ο φόβος χρειαζόταν πριν, όταν είχαμε ακόμη ελπίδα.

Γκαρσέν, απαλά

Μπορεί να μην υπάρχει ελπίδα, αλλά είμαστε ακόμα πριν. Δεν έχουμε αρχίσει να υποφέρουμε, δεσποινίς.

Ινές

Το ξέρω. *(Παύση)* Λοιπόν, τι πρόκειται να συμβεί;

Γκαρσέν

Δεν ξέρω. Αναμένω.

Μικρή σιωπή. Ο Γκαρσέν ξανακάθεται. Η Ινές ξαναρχίζει το περπάτημα. Ο Γκαρσέν έχει ένα τικ στο στόμα, μετά, αφού κοιτάξει την Ινές, χώνει το πρόσωπό του μέσα στα χέρια του. Μπαίνουν η Εστέλ και ο Θαλαμηπόλος.

Η Εστέλ κοιτά τον Γκαρσέν, που δεν έχει σηκώσει το κεφάλι.

Εστέλ, στον Γκαρσέν

Όχι! Όχι, όχι, μη σηκώνεις το κεφάλι. Ξέρω τι κρύβεις με τα χέρια σου, ξέρω πως δεν έχεις πια πρόσωπο. *(Ο Γκαρσέν τραβά τα χέρια.)* Α! *(Παύση. Έκπληκτη.)* Δε σας γνωρίζω.

Γκαρσέν

Δεν είμαι ο δήμιος, κυρία.

Εστέλ

Δε σας πέρασα για το δήμιο. Νό... Νόμισα πως κάποιος ήθελε να μου κάνει φάρσα. (Στον *Θαλαμηπόλο*) Ποιον περιμένετε ακόμη;

Θαλαμηπόλος

Δε θα 'ρθει πια κανείς άλλος.

Εστέλ, με ανακούφιση

Α! Τότε θα μείνουμε μόνοι μας, ο κύριος, η κυρία κι εγώ; (Βάζει τα γέλια.)

Γκαρσέν, απότομα

Δεν είμαστε για γέλια.

Εστέλ, εξακολουθεί να γελά.

Αυτοί οι καναπέδες είναι τόσο άσχημοι. Και βλέπετε πώς τους έχουν τοποθετήσει, μου φαίνεται πως είναι Πρωτοχρο-νιά και πήγα επίσκεψη στη θεία μου τη Μαρία. Ο καθένας έχει τον δικό του, υποθέτω. Αυτός εδώ είναι ο δικός μου; (Στον *Θαλαμηπόλο*) Μα δε θα μπορέσω ποτέ να καθίσω εκεί, θα είναι καταστροφή: είμαι ντυμένη στα ανοιχτά γαλάζια κι ο καναπές είναι σκούρος πράσινος.

Ινές

Θέλετε τον δικό μου;

Εστέλ

Τον βυσσινί; Είστε πάρα πολύ ευγενική, αλλά αυτό δε θα διόρθωνε την κατάσταση. Όχι, τι να γίνει; Καθένας με την τύχη του: μου έτυχε ο πράσινος, τον κρατώ. (*Παύση*) Ο μόνος που θα ταίριαζε, κάπως, είναι του κυρίου. (*Μικρή σιωπή*)

Ινές

Ακούτε, Γκαρσέν.

Γκαρσέν, ξαφνιάζεται.

Ο... καναπές. Ω, συγνώμη! (Σηκώνεται.) Στη διάθεσή σας, κυρία.

Εστέλ

Ευχαριστώ. (Βγάζει το παλτό της και το πετά στον καναπέ. Παύση.) Ας συστηθούμε, αφού πρόκειται να μείνουμε μαζί. Είμαι η Εστέλ Ριγκό.

Ο Γκαρσέν υποκλίνεται και ετοιμάζεται να πει το όνομά του, αλλά η Ινές πετιέται μπροστά του.

Ινές

Ινές Σερράνο. Ευτυχής για τη γνωριμία.

Γκαρσέν, υποκλίνεται ξανά.

Ζοζέφ Γκαρσέν.

Θαλαμηπόλος

Με χρειάζεστε κι άλλο;

Εστέλ

Όχι, πηγαίνετε. Θα σας καλέσω.

Ο Θαλαμηπόλος υποκλίνεται και βγαίνει.



Ινές

Είστε πολύ όμορφη. Θα ήθελα να είχα λουλούδια για να σας καλωσορίσω.

Εστέλ

Λουλούδια; Ναι. Αγαπούσα πολύ τα λουλούδια. Θα μαραινόνταν εδώ: κάνει αφόρητη ζέστη. Μπα! Σημασία έχει να διατηρήσουμε την καλή μας διάθεση. Έτσι δεν είναι; Εσείς...

Ινές

Ναι, την προηγούμενη εβδομάδα. Κι εσείς;

Εστέλ

Εγώ; Χθες. Η τελετή δεν έχει τελειώσει. (Μιλά πολύ φυσικά, αλλά σαν να έβλεπε όσα περιγράφει.) Ο αέρας κουνά το

πέπλο της αδελφής μου. Κάνει ό,τι μπορεί για να κλάψει. Άντε, άντε, λοιπόν! Ακόμη μια προσπάθεια. Να! Δύο δάκρυα, δύο μικρά δάκρυα που γυαλίζουν κάτω από την πλερέζα. Η Όλγα Ζαρντέ είναι πολύ άσχημη σήμερα το πρωί. Κρατάει την αδελφή μου από το μπράτσο. Δεν κλαίει, για να μη χαλάσει το ρίμελ και οφείλω να πω ότι στη θέση της... Ήταν η καλύτερή μου φίλη.

Ινές

Υποφέρατε πολύ;

Εστέλ

Όχι. Στο τέλος δεν ένιωθα τίποτα.

Ινές

Τι ακριβώς...;

Εστέλ

Πνευμονία. (Όπως πριν) Επιτέλους τελείωσε, φεύγουν. Καλή σας μέρα! Καλή σας μέρα! Τι χειραψίες. Ο άνδρας μου είναι άρρωστος από θλίψη, έμεινε στο σπίτι. (Στην Ινές) Κι εσείς;

Ινές

Γκάζι.

Εστέλ

Κι εσείς, κύριε;

Γκαρσέν

Δώδεκα σφαίρες στο κορμί. (Χειρονομία της Εστέλ) Σας ζητώ συγγνώμη, δεν είμαι νεκρός για ευγενική παρέα.

Εστέλ

Ω! Αγαπητέ κύριε, αν είχατε την καλοσύνη να μη χρησιμοποιείτε λέξεις τόσο ωμές. Είναι... είναι απρεπείς. Και, στο κάτω της γραφής, τι σημαίνει αυτό; Ίσως να μην υπήρξαμε ποτέ τόσο ζωντανοί. Αν πρέπει οπωσδήποτε να ονομάσουμε αυτή την... κατάσταση, προτείνω να μας αποκαλούν απόντες, θα είναι πιο ευγενικό. Είστε απών εδώ και πολύ καιρό;